

ved sine Medborgeres Tillid til at indtage en saadan Plads, maa sætte sig ud over saadanne Banskæligheder og blot maa see paa, hvorvidt det er muligt at kunne møde, derfor kan man paa ingen Maade slutte sig til, at den hele valgberettigede Befolkning skal kunne gjøre det samme. Det er to ganske forskellige Ting. Den ærede Taler meente, at jeg ikke vilde kunne benægte Rigtigheden af den Paastand, at en Commune, som skulde deles, maatte deles i saa mange Districter, som der var Sogneforstandere; det har jeg engang besvaret og det besvarer jeg atter paa samme Maade, nemlig, at det vilde være en Urimelighed; men i de Tilfælde, jeg har nævnt, vilde det være noget meget Fornuftigt og Ansæelig. Naar den ærede Taler har gjort opmærksom paa, at Forslaget ikke indeholder Bestemmelse om, hvem der skal give Regulativet, saa troer jeg ogsaa, han feiler; thi Amtsrådet gaaer jo ikke hen og giver sit Samtykke til Noget, som ikke er indskillet fra Sogneforstanderskabet; der kan jo ikke blive Spørgsmaal om noget Samtykke, naar der ikke foreligger noget Forlangende, og dette Forlangende kan her ikke komme fra Andre end fra Sogneforstanderskabet, saa at der altsaa i Ordene, „at det kan see med Amtsrådets Samtykke“, ligger, at det kun kan see efter en Indstilling fra Sogneforstanderskabet. Bestemmelsen om, at Valget af Sogneforstandere maa foregaae paa meer end eet Sted, troer jeg ikke vil blive misbrugt, men jeg vil snarere troe, at den kun sjelden vil blive brugt; thi naar et stort og et lille Sogn ere forenede, vil det større Sogns Repræsentanter være i Majoritet, og mange af dem vilde da være uvillige til at samtykke i, at det lille Sogn kom til at udgjøre en Kreds for sig selv, hvilket de kunne forhindre ved at bruge deres Majoritets-Magt; men ogsaa dette maae vise, at der ingenslunde er noget Uloverlagt eller Farligt i den Bestem-

melse, som her er foreslaaet. Det er ganske rigtig en Lov for Communerne, saalænge Communerne ikke selv vilde forandre den; det er Forskjellen mellem denne og en anden Lov, at Communerne kunne forandre den ved et Forslag om at omændre Regulativet, og den ærede Taler vil altsaa see, at Benævnelsen „Lov“ ikke er aldeles correct, (Grundtvig: De kunne ikke selv forandre den.); jo, saasnart der er vedtaget et Regulativ af Sogneforstanderskabet, kan det indstille det til Amtsrådets Samtykke, og Amtsrådet kan da sige Ja (Grundtvig: men det kan ogsaa sige Nei.); den ærede Rigsdagsmand lægger ikke Mærke til, at Amtsrådet ogsaa er et Communalraad, og naar jeg siger, at Communerne selv have Magt derover, saa regner jeg baade Sogneforstanderskaberne og Amtsrådene for Communalautoriteter. De kunne forandre Regulativet, naarsomhelst de blive enige detom, og det passer altsaa ikke at sige, at det er en „Lov.“

L. G. Larsen: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at en saadan Delling, som det forekommer mig, den ærede Ordfører har antydet, nemlig en Delling, hvorved visse Kredse eller Dele af Communerne selv skulde vælge Repræsentanter, ikke er ganske stemmende med Lovens Aand, som jo har henlagt Valget af Repræsentanter til de Valgbare i Sognet i det Hele. Derimod er der en anden Delling, som der ikke kunde være Noget imod, nemlig den, der aarlig finder Sted i Kjøbenhavn, hvor Byen er deelt i Valgkredse, og hvor hver Kreds vælger paa saamange Repræsentanter, som der skal vælges, hvorefter Stemmerne lægges sammen for at bringe Resultatet ud. Jeg siger ikke dette for at stemme mod Paragraphen, men det forekommer mig, at den Betydning, man vil lægge ind i den, ikke er ganske stemmende med Lovens Aand.